

говореше: що да направимъ; понеже немамъ гдѣ да соберемъ плодове те мои.

18 И рече: това ще да направимъ: ще да развалимъ житници те си и ще ги направимъ по големы: и ще да соберемъ тамъ сички те жита мои, и благополучіа та мои.

19 И ще речемъ на дѣшъ та си: дѣше, имашъ много добрыни, наготвени за много години: почивай, ладъ, пій, и веселисе.

20 Я Богъ мѣ рече: безъмный человекъ, въ таа ноць ще да поискатъ дѣшъ та ти отъ тебе: а она ъщо си приготвила, комъ ще да бждатъ.

21 Така бѣва на оногова, който соѣра за себе си, а не богатѣ въ Бога.

22 И рече на оученицы те си: за това ви гокоримъ: не грыжайте се за животатъ си, що ще да падете: нито за тѣло то ви, во що ще да се вблечете.

23 Дѣшъ та е по голема отъ гастіе то, и тѣло то отъ вблело то.

24 Гледайте враны те, за що ни сѣкатъ, ни жнатъ, конто нито скривалища, нито житници иматъ, и Богъ ги храни колко повече степоло добри вые отъ птицыте.

25 Я кой отъ васъ, като се грыжа, може да приаде на възростатъ си единъ лакоть.

26 Яко прочее за весма мал-

ко то не можете, за що се грыжате за дрѣги те.

27 Гледайте крїнове те, какъ въ растатъ: не трѣдат се, ни предатъ: и говоримъ ви: за що ни Голомънъ въ сичка та своя слава се вблече, като единъ отъ тѣа.

28 И ако трава та, коато е днесъ на поле то, а оутрѣ се фжрла въ печь та, Богъ такъ вблачи, колко повече васъ маловѣрцы.

29 И вые не трасете що ще да падете, или що ще да пиете: и не возносейте се.

30 За што сички те тѣа работы ладичныцы те отъ тоа свѣтъ ги трасатъ: а Отецъ вашъ знае че ви трекватъ тѣа.

31 Но трасете царство то Божіе, и сички те тѣа ще да ви се приададатъ.

32 Не войсе малое стадо: за што Отецъ изволи да ви даде царство.

33 Продайте стока та си, и дайте милостына направете си кесїи; конто не оувехтеватъ сокровище на небо то, което се не оумалава, (тамъ) гдѣто ни татъ се приближава, ни молецъ развала.

34 За што гдѣто е сокровище то ваше, тамъ ще да бжде и сърце то ваше.

35 Да бждатъ половины те ви впасаны, и свѣтилицы те ви запалени.

36 (Бждете) и вые подобни